

Ratusz miejski

Ratusz to administracyjne serce miasta. Najstarsza informacja o nim pochodzi z 1800 r., choć oczywiście wcześniej również musiał on w Zgierzu istnieć. Pierwszy murowany budynek powstał w 1824 r. w zachodniej pierzei Starego Rynku. Jego autorem był Jan Lebelt, ozorkowianin, przedsiębiorca budowy budynków rządowych, który 7 kwietnia podpisał z Burmistrzem Samuelem Grzegorzewskim kontrakt na budowę ratusza i jatek piekarniczo-rzeźniczych opiewający na sumę 19.485 złotych. Powiększenie budynku miało miejsce w latach 1846 – 47. Dodatkowo mieścił się tu jeszcze areszt. Do dwukondygnacyjnego budynku dodano jednopiętrowe skrzydła. Na frontowej ścianie umieszczono zegar. W takim stanie budynek dotrwał bez większych zmian do 1939 r. W okresie II wojny światowej ratusz powiększył się o dwa kolejne prostopadłe skrzydła oraz zmienił typ zadaszenia. Dobudowano też balkon pod zegarem i podtrzymujące go filary. Kilka dni po wkroczeniu Armii Czerwonej do miasta w nocy 21/22 stycznia 1945 r. w niewyjaśnionych okolicznościach doszło do pożaru. W Magistracie spłonęło wiele miejskich dokumentów. Podpalenie zapewne nie było przypadkowe, ponieważ niektórym zgierzanom mogło zależeć na zniszczeniu dowodów współpracy z niemieckim okupantem. Ratusz odbudowywano do grudnia 1948 r., gdy otwarto tu Prezydium Rady Narodowej. Po raz kolejny zmiany dotknęły dach budynku. Dawny wygląd ratusz utrzymał do lat 60. XX w. Kilka lat później dokonano gruntownej przebudowy, dostawiając na całej szerokości frontu i skrzydeł drugie piętro. Budynek w takiej formie stoi do dziś.